

Thời gian sau sinh mẹ nhớ bố trầm cảm, luôn đi dốt, buồn bã. Mẹ thấy trách nhiệm đang mang trách nhiệm nặng nề, nên chọn mẹ “tặng” con cho ai đó nuôi hộ. Mẹ muốn con chăm sóc con, không biết khi nào tình mẹ u t đi đâu?

Cũng biết mẹ tặng có suy nghĩ vì con mà mẹ phải chịu nỗi đau của ghen hành họ và để mẹ rời rạc rời rạc vì có bố mang lại: Mẹ là ch th ch, x u xí, ch ai buồn ngó, mẹ phải về quê nơi con ở theo là ở vùng này, phải xa rời bố con với nơi như quay quắt, khổ sở.

Vì con, mẹ bỏ là chuyển du lịch Thái Lan do công ty đòi hỏi, niềm mẹ ở c bố lâu cả mẹ.

Đến con, mẹ phải chịu nỗi đau rách da rách thịt. Mẹ đã như thỏ, chót dãi lên này thôi, cho kim con cũng không dám sinh đẻ nữa.

Có con mẹ già đi đến ch c tu i do con hay quỵ khóc, phải thức đêm b m d dành, cho ăn, thay tã và lau d n. Mẹ hôi hám, như ch nhác nh “con m i” vì các “thành qu lao đ ng” cả con sau khi ăn s a. Và vì kiêng khem nên mẹ không đ c t m g i, ch dám lau qua.

Mẹ đ n stress khi con th ng gào khóc, ăn v đ r i trong nhà c l c đ c. Mẹ b bà con m ng vì đ con h n khóc, khi n có lúc n c m t m ch y r òng r òng.

Phát m m m đ u óc vì ch m y khi đ c nói chuyện với ai do phải kiêng sinh xong nói nh u sau s b nh u, đ n tho i cũng b t ch thu, m th y cô đ c, buồn chán vô cùng.

Mẹ s v n th i chí n u không có m t l n con khóc r t to và dai, mẹ quá m t m i nên ch buồn d đ n khi quay lại nhìn ánh m t con h n d i đ y trách móc, ch ng bao gi m có th quên, nó khi n m nhối đau, đ r i trong gi c ng con v n n c n , n c lên t ng h i, m b t đ u xót xa.

Qua hai tháng tình th n cả mẹ m i d n tr l i bình th ng do đ c m i ng i xúm vào đ ng viên trò chuyển và khuyên nh , kéo tình m u t tr l i trong m . Con cũng ngoan h n, ch u khó ăn và r t n chuyển, trong nhà ch ng m y khi v ng ti ng con.

Mẹ tỉnh tâm và có thời gian nhìn con chu cái miệng đ h ng lên nh đang th i sáo. Mi ng xinh, ai đ t vào mà đáng yêu th ! Cái má bánh đúc ai đ n thăm cũng qu , cũng “tr m m ” m t t s a khi n m th y t hào v con.

Lúc ăn, m t con láo liêng nhìn r i ngó m đăm đăm, có lúc còn ê a b t chuyển nh mu n g i thông đ i p yêu th ng, lòng m d u l i, h nh phúc làm sao! Mẹ ôm con ch t h n đ hai trái tim g n nhau. Con là máu th t cả mẹ g i vào kia mà.

Mẹ thích ng m lúc con đang ng , nom th t bình yên và lòng m khi y cũng th t nh nhõm. Thi tho ng trong gi c ng m màng, con b ng e é kêu, m t nh nướ, m kh nói: “M đây, m đây mà, con ng đi”. Con l i ng ti p. Khi y trong m b ng lên m t ý nghĩ th t khó t . Con nh bé, y u t quá, luôn c n s che ch , v v mà sao có lúc m n so đo, r i trách m ng con? Mẹ t th y h th n.

Mẹ thích ngắm lúc con đang ngủ, nom thật bình yên...

Có thể hai mẹ con hiểu nhau, yêu nhau hơn, con khóc mẹ cũng thấy đau, ông bà đang ôm mà con khóc chốc chốc mẹ đưa tay ra bắt là con nín, lười toe toét cười khi mẹ cười vui...

Mẹ dần hiểu ra, nuôi con là công việc vất vả nhưng mà nó đó không có chỗ cho sự cáu gắt, giận giữ và hời hợt. Để làm mẹ phải khéo léo dịu dàng, nhẹ nhàng và cười nhiều hơn để sinh vô điều kiện.

Khi có con, mẹ thêm biết ơn ông bà nuôi nấng và chăm sóc con, lúc này mẹ mới thấy sự ý nghĩa câu “Công cha như núi Thái Sơn, nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra”. Và thực tế, “nhiệm vụ thời gian”, “mây trôi lững lờ” chính là ví dụ về tình cảm, công lao này.

Theo Dân Trí